

Goþrún dimmblá skráir
mál litlu kjaftforu völvu

Óðsmál in fornu

ISBN 978-9935-409-40-9

36. ISBN 978-9935-409-35-5

náttúra móðir ámáttk mjök

Grótti þanþol meiðmar

Göia goði, Óðsmál,
<http://www.mmedia.is/odsmal>
frejukettir@mmedia.is; odsmal@mmedia.is

Norræn menning

Spássiukrot Goþrúnar

*Ég man eftir fifubreiðum, hvítum, mjúkum.
og fuglalífi mýranna: votlendisfuglar með unga sín.
Fífuþár voru notuð í kveik í kolatýrur, þegar amma var lítill telþa,
en tína þurfti áður en fífan skipti sér.
Svo kom skurðgrafan nýjuppfundin,
þingmannaefni ferðuðust á kostnað flokksjóðs,
drukku kaffi á bæjunum,
bændur fengu framræslustyrk fyrir atkvæði í næstu kosningum;
aðeins þurfti nokkra bóndabæi á bakvið sveitþingmann
meðan kommarnir í Reykjavík þurftu 10.000 atkvæði á bak við
einn kommaþingmann.*

*Svo bændur seldu sál síns lands fyrir grautarskál eyðileggingar
kostaðrar af almannafé.*

-móðir náttúra! þanþol? meiðmar?

-Blessuð, litla völva.
Já, móðir er ég,
þanþol hef ég,
meiðmar eru mönnunum sjálfum nauðsyn.

Sá, sem eigi geldur gjöf til að halda vináttu, er sagður þjófur vera.

Móðureðli mitt veitir mér ánægju af að gefa.

Viltu meira heyra?
Kvенеðli mitt veitir mér ánægju af að tjá,
tjá mig,
segja frá,
kenna börnunum mínum,
tjá þeim djúpan sannleik.
Ég skal tjá þér allt sem ég veit:

Ofur offur ob fere að bera fram á móti,
fórna -- að fórna einstaklingsvitund í alheimsvitund er besta fórnin.
Hið eina sem er góð fórn er að sóast, sameina vitund einstaklings gapinu.

vaha वह vagn sá sem flytur fórnina,
en valkyrjan er gjörningur sem flytur fórnina,
flytur fingerðustu hugsun manns í uppruna sinn.

Fórn er: að færa eitthvert góðgæti til veizlu þess sem maður sækir heim.

Aldrei skyli deyða dýr og kalla það offur,

Því sú synþ er að eyðileggja þróunarferil lífveru.
Sú löra sem slíkt fremur drýgir synþ, (6.)
synþ kemur til baka sem þjáning (33.)
Hver verknaður á sér jafna Skuldu.

Leitið hins háleitasta.
Það er alumvefjandi svo ekki þarf langt að leita.
Aðeins fræðslu vantar handa öllum börnum veraldar.

Hið háleitasta er auðvelt að finna.
Leitin er frá mér til mín, engin vegalengd í sjálfur sér.

Svá mælir vitkinn frá landnámsöld, Högni viðhöttur (34.):

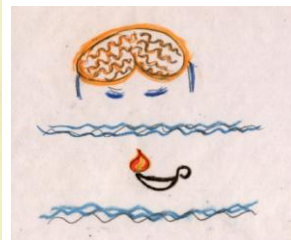
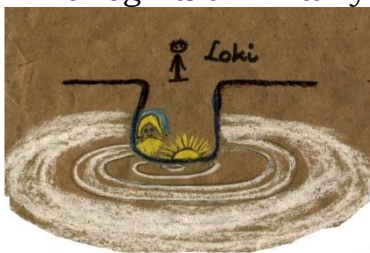

„Hvernig vitum við að vatn er í brunni?

Menning forfeðranna. (Svarar hann sjálfum sér.)

Hvers vegna vitum við ekki að næringin sem við öðlumst við að sóast er hér aðgengileg?

Glötuð menning -- nú enduruppgötvuð,
hér og nú skilin á ný.

(og heldur áfram:) Sú vökvun að nýsa í gapið er nauðsyn jafn mikil
manninum og regnið er gróðrinum.

Þegar við mennirnir „vökvumst” fimbulrúnum, mun á regnið koma á
réttum tíma,

þegar og ef við mennirnir kyrrum hugann niður í núll-starfsemi,
gleiðustu Glæðheima.“

Mikið rétt hjá vitkanum.

Þannig vökva menn og næra náttúruna á dýpri sviðum en regnið vökvar
gróðurinn.

Það eru meiðmar.

Meiðmar, orð sem verður til úr mahas महस् eða mítí मिति,
en meiðmar eru að gjalda gjöf í réttu hlutfalli við það hvers virði hún er
sem jöfn gjöf til baka fyrir þá ina fyrri gjöfina sem móttækin var.
Mjög hentugt til að halda vináttu er að gjalda gjöf,
einsog frægt er.

Ef við hrifsum um of, riðlum við þessu jafnvægi í að gefa og fá.
það kallast rányrkja,
en jafnvægi er ef menn stunda valkyrju,
sóast, fórna vitund í vitund,
og þá munu gjafir verða gefnar af náttúrunni
án þess að hún rýrni,
og köllum við það stuðning náttúrunnar
þegar hún gefur mönnunum það sem þeir þarfnast
og á móti vígjast menn af ótærleika,
gefa á móti með því að sóast og vígjast,
og það eru meiðmar.

Ekki lengur þjófnaður sá að taka og taka en gjalda eigi gjöf.

Sem þjófar missa mennirnir nefnilega vináttu móður náttúru.

*Skynsemin er að koma á ný -- dýpri skilningur en bókstafstrú --
því biskupinn segir (2009) í vorhátíðarræðu (sjá 7., Ester/páskar;
sem er náttúrhátíð vandlega útreiknuð útfrá náttúruþyrirbærum)
að við skulum vernda náttúruna og umgangast hana án græðgi.*

*Fornu gildin eru mikil skynsemi -- tak ei meir en þörf er á,
-- þakinna nævra og þurra skíða kunní maður mjöt --
því sá, sem lítur á svokallaðan „herra jarðar“ sem leyfishafa á öllu
lífi -- sem hann geti niðzt á sér í hag,
skammsýnn í blíndri skammtímagróðaölvun,
sá notar eitthvert misskilið kerfi til að afsaka heimsku sína og
ágirnd,
niðslu sína og skeytingarleysi.*

*Sá Skammkell þarf að hlusta á orð biskups sem er að lyfta skilningi
á fingerðara og æðra plan nýaldarskílnings satyúgu:
að lífa andartakið (= eilífðina),
og ganga vel um gæði náttúrunnar.*

*Þetta er sá skilningur sem við viljum að allir hafi,
sem vilja kallast menn (Rígur, 11.)
hvort sem þeir hengja á sig skoðanamerkimíða (trúfélaga, kerfa)
eður eí.*

-Já, þetta er yndislegt.
Veröldin verður svo falleg þegar mennirnir öðlast skilninginn.

नित्यपुष्पा नित्यफलास्तरवः स्कन्धविस्तृताः।

कामवर्षी च पर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः ॥ १०२ ॥

alltaf blóm og ávextir á trjánum, án nokkurra skemmda af völdum skordýranna, þægilegt regn úr skýjum á réttum tíma fyrir gróðurinn, vindurinn snerti létt og yndislega

Fenrir fæðist ef strítt er gegn náttúrulögmálunum,
hverra forsetar eru goðin.
Streita hleðst upp, safnast upp.
Uppsöfnuð streita er fóðraður Fenrir, (16.). Steita og illska eru pakki.

Streita og illska manna ofbjóða þanþoli mínu.

Þjóðtrúin segir að veðurfar og efnahagur haldist í hendur,
þannig að óáran öll sé af sama toga.
Má til sannsvegar færa,
því jafnt styrjaldir, náttúruhamfarir, efnahagshrun,
öll slík óáran, dynur yfir þegar þanþoli mínu er ofboðið.
Það er allt af einum og sama toga.

Streita í einstaklingum, streita í þjóðfélögum, streita í heiminum.

menn eiga val

Vitundarstig manna veldur
hvort er friður eða stríð,

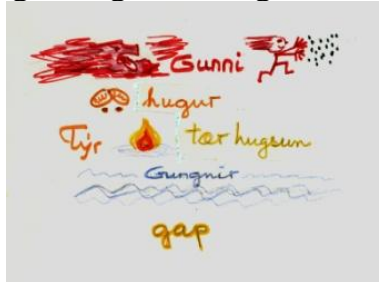
hamfarir eða gnótt.

Meiðmar er það að gefa til baka.
Og hvernig gera menn það?

Kyrra hugann!

Hugurinn sækir í kyrrð (27., eðli hugans er kyrrð;
æðibunugangur hugans er vegna vöntunar; hann leitar einhvers)

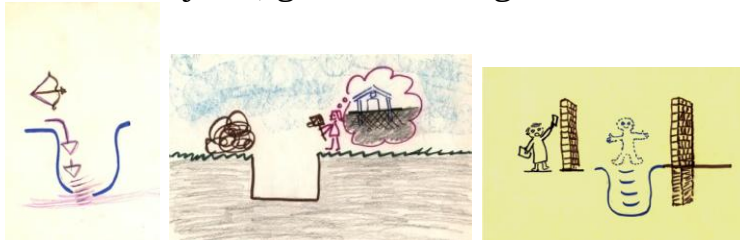

Ráðlagt er mönnum að „tengja“ vöku (vitundarstig glaðvakandi manns) við hið fjórða vitundarstigið, transcendental consciousness, Glaðheima,

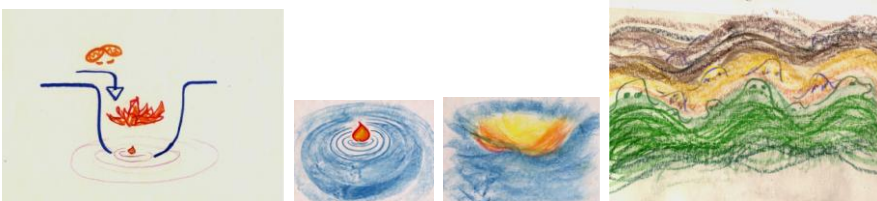

en það er að hafa enga mannlega hugsun,
ekki einu sinni fingerðustu hugsun,
lifa ginnungagap eingöngu um hrið.

Til þess að skjóta af boga, þenur maður, með því að draga afturábak,
ef reisa á hús sem ekki fýkur, grefur maður grunn.

innan sýnilegrar náttúru er kyrrðin,
þangað sækir hugurinn af eigin náttúru sinni.

Ég er hula. Þið sjáið mig en ekki raunveruna sem ég hyl sjónum ykkar.

TM er auðveldasta leiðin, auðveldasta tæknin, til að skyggjast og hnýsast.

Sá sem vill fróður vera hnýsist fyrir.

TM-tæknin er náttúruleg, eðlileg, eiginleg mönnunum, áreynzlulaus einog ég.

Virkar einsog hvert annað eðlisfræðilögmál, enda eru heimssamtök vísindamanna

(GUSP.org, Global Union of Scientists for Peace; dr.John Hagelin ofl) í forsvari fyrir rannsóknum á TM-tækninni og -vísindunum.

Maharishi, uppljómaður eðlisfræðingur, færði vinnandi mönnum tækni til að ná nirvana á hverjum degi.

Talið var, af misskilningi, að aðeins sérstakur lífsstíll gæfi kyrrð.

Og alls konar dúllur og afbrigði komu upp, sem mörg hver virkuðu ekki.

Sumir eyddu ævi í að bíða og vona.

Jafnvel fremja þíningar á kroppnum!!!

Kyrrðin er hins vegar eign allra manna, enda er maðurinn þessi kyrrð, eindin, ginnungagap, svo hæg eru heimatökin.

Þekkingin er í vitund.

Vinnandi menn, fjölskyldur, börn, eru ekki hvað sízt þurfandi fyrir kyrrð.

Hvaða lífsstíll sem menn kjósa, er TM beztu vinur

En tæknina þarf. -- Réttu auðvelda tækni sem virkar.

Skáldfífla hlutur er í Nifli og Völsa

Eðlisfræði:

Rétt einsog steinn sekkur,
svo og sekkur mannshugur í vitund.
Áreynzlulaust,
steinninn hefur ekkert fyrir því að detta eða sökkva.
Við höfum skýringu á því, ekki rétt?

Mannleg vitund hefur ekkert fyrir því að sökkva í Ægi. (2.)

Sömu eðlisfræðilögmál gilda um allt í veröld.
Hugur mannsins er veraldlegur, og hugsanir hans,
en mennirnir, raunverulegu „við mennirnir“, eru ginnungagap.

IamU

To connect, please go to www.MaharishiChannel.in and click on "Channel 3"

The skype name is **IamU108**.

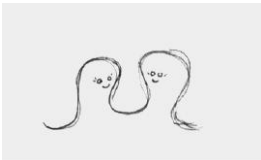
Email: IamU@Maharishi.net

Web: www.IamUniversal.org (under construction)

Youtube: www.youtube.com/user/iamuniversalv

Blog: www.mgyi.blogspot.com

Facebook: www.facebook.com/group.php?gid=42088067334

Náttúran velur ætíð auðveldustu leiðina.
Það er mitt eðli.

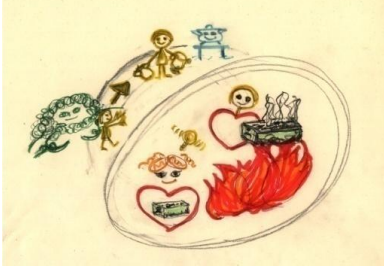
Mannshugurinn, af eigin eðli og náttúru, sækir í 4. vitundarstigið.

Alltaf nota ég auðveldustu leiðina -- og um leið áhrifaríkustu,
það læra mennirnir þegar þeir þroskast.
Ekki þarf að rembast við eitt eða neitt.

Altær einherji öðlast allt með löngun einni saman,

Því náttúran sér fyrir þörfum hins altæra manns.

Hann er frjáls,
laus úr viðjum efnis og gjörða

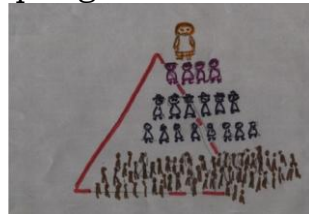
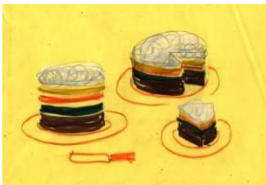
laus úr vítahring gjörða (4., Ullur),

laus úr dýrastiginu paradís/Gymisgörðum
(11., Rígur, 8., Gerður)

Þetta heitir stuðningur náttúrunnar,
og hann er eðlilegt fyrirbæri -- þótt við höfum ekki lært um þetta fyrr.

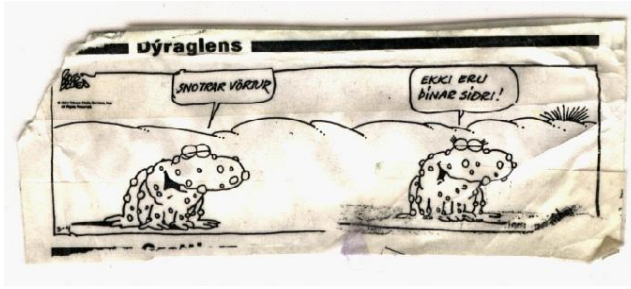
lagskipting er í náttúrunni (hierarchi)

Ekki valdastigi og ekki goggunarröð dýrastigsins og stofnana
sem gefa sjálfum sér völd yfir öðrum
vita ekki að menn eru ein vitund
og stofnanirnar alveg helber óþarfi.

Allir eru allt í lagskiptingunni,
hið fingerðasta og hið grófasta -- og geta valið hvað þeir lifa,
því það sem menn beina athygli að, verður ríkjandi í þeirra lífi og huga.

gefið eitthvað fallett,

segið eitthvað fallett:

dýraglens: -fallegar vörtur

-ekki eru þinar síðri

Svið allra möguleika er lausn alls vanda.

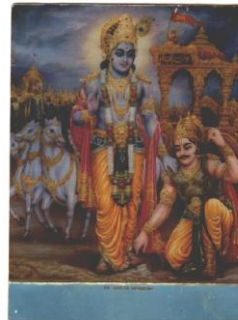
Það hefur verið vitað í þúsundir ára.

Sóist því iðla,

verið daglega án Gunna minna þriggja. (3., þrieindir, 5., tívatún)

Því á mínu sviði er tvíveðrungur og óvissa.

Gunnaleysið er gott hverjum manni. (Bhagavadgita II45,48)

Ardjuna og Krishna

á Kúrukshetra Dharmakshetra,

hugurinn og hjartað (skyldan og ástin) togast á á veraldlegu sviði,

-- en svona togstreita er vandamál alls staðar í veröld --

og þá er að koma inn með 3ja ráðið: lifa eindina

taka ætti ákvarðanir út frá tærri vitund.

dvítíyad vai bhayam bhavati द्वितीयाद्वै भयं भवति

tvöfeldni og andstæður, sem er eðli veraldar, valda ætíð óvissu og ótta.

Leitið ætíð hins háleitasta fyrst.

Sóizt.

Þekkingin er í vitund.

Í ginnungagapi býr þekking.

Þetta er hinn mikil svinnur.

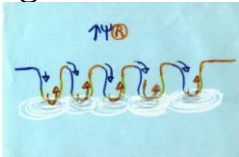
Þekkingin er til staðar í vitundinni.

Hún er svið allra möguleika,
þar er lausn alls vanda -- ekki á sviði tvíeðlis veraldarinnar.

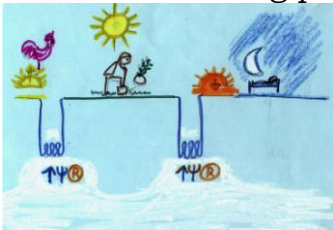
Sú hvíld sem Gunnaleysið gefur
og svo athafnir,
æ til skiptis,
haldast í hendur sem rétt spor í rétta átt. Hvíld-vinna-hvíld-vinna.
Rétta áttin er framfarir.

Athugið að allt í náttúrunni er til skiptis hvíld og athafnir
framkvæmd – hvíld – framkvæmd – hvíld -
hugsum okkur t.d. hjartað, árstíðirnar, hvað sem er,
enda er endalaus æðibunugangur ekki orkusparandi og gengur sér til
húðar fyrr eða síðar í þreytukasti eða uppgjöf og orkuleysi.

Tæknin er: „inn á við sjálfkrafa“,
og að falla aftur þaðan vegna streituloss

og þarf að lærast rétt til að virka eðlilega áreynzlulaust

dagleg regla er góð.

TM vinna TM vinna.
Árangurinn verður meiri ef við notum heilann og vöðvana okkar.
Tæknin er fyrir hinn vinnandi mann.

Hugur leiðir til framkvæmda,
framkvæmd til árangurs,
árangur gefur þá góðu tilfinningu að markmiði er náð.

Óskir, langanir og þrár mannanna eiga að uppfyllast.

Óskir og langanir eru drifkraftur lífsins.
Náttúrulegur kraftur í mönnunum.
Gefið því freistingunum tækifæri, (23., álfar)

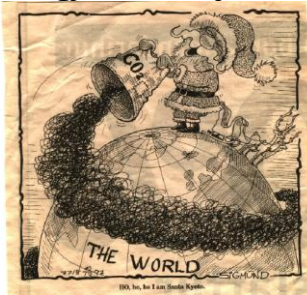
ribhu ऋभु eru hinar vitru fingerðu ofurmennsku verur, álfarnir okkar,
vígið ykkur sjálf altær(31.) , og freistingarnar verða týréttar, sjálfkrafa.

Tengið vöku við hið fjórða vitundarstigið, Glaðheima,
hafið enga mannlega hugsun um hrið,
lifið ginnungagap, laus við náttúrunnar eiginleika þrjá, Gunnana mína.

Úr ginnungagapi getur maðurinn stjórnað.

Stjórnað viturlega,
útfrá tívatúni, ragnasjötum, náttúrulögmálunum.

Á mínu sviði er vonlaust að stjórna að nokkru gagni.
Hér er Gunnadansinn,
hér er gjörðaflekjan órannsakanlega.

Kýoto-Santa

Búi

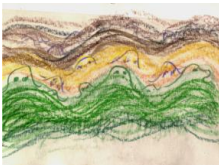
bjór með fljótvirka vélsög að fella tré:

-mér líkar það ekki heldur, en við verðum að þróa sem tegund.

Kalla mennirnir svona lagað þróun?!!

Leitið ætíð hins háleitasta fyrst.

Sóizt.

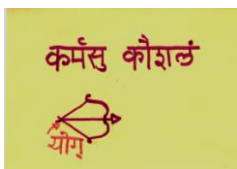

ég hyl tívatún

þið sjáið mig.

Sóizt. Öðlitz aukinn framkvæmdakraft og betri afrakstur.
Gjörðataekni, karmasú kaushalam, 9 galdra góða og ljóðin

कर्मसु कौशलं

कर्मसु कौशलम्

तरति शोकमात्मवित् tarati shókam aatma-vít

sá sem er tengdur alheimsvitund, kemst yfir alla sorg og kvöl,
sá sem af eigin reynzlu þekkir vitund, aatama-vit.

Þetta er hagnýtt:

fimbulrúnir nemast upp, stinnir stafir,
9 galdrar góðir sem öllum mönnum í veröld gagnast.

Hið ytra er háð hinu innra.
Vígizt því með því að sóast.

Aukinn tærleiki leiðir til réttra athafna.

Eðli lífs er gróska. Allt grær og leitar fullkomnunar sinnar.
Aukinn tærleiki leiðir til framfara.
Athafnir í gruggi eru tímasóun, mikil áreynzla en lítill afrakstur.

En hver og einn ætti að leita sannleikans,
því
vitundarstig manns er náttúra hans, (hann lifir sitt vitundarstig af
náttúru sinni, rétt einsog dýrin hegða sér út frá náttúru sinni)

Maðurinn má fága vitundarstig sitt.

Þekkingu öðlast menn innan frá með því að sóast,
og utan frá í veröld með því að skynja og skilja.

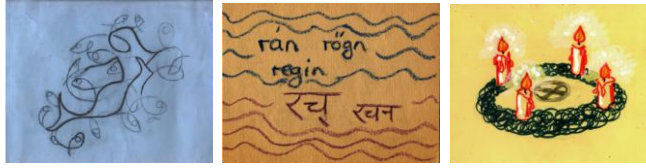
Þekkingin mikla býr í vitund, hinum mikla svinni.

En í mér eru fyrirbæri, sem menn lifa og hrærast í;
í verslu vinna menn verk sín í lífi sínu.
Gæði verka og hugsana, fara eftir vitundarstigi mannsins.

Já. Hið ytra er ætíð háð hinu innra.

Alls staðar er regla til staðar.
Rán er í Ægi,
ránin, rögn, regin, í tívatúni,
regla náttúrulögmálanna er í mér.

Hvert sem litið er.

rac रच् (frb. ratsj) regla rán

Samhljómur og samræmi finnast í síbreytileikanum.

Þannig á það að vera.

Fullkomið.

Rögn, regla tívatúna, eiga sér samsvörun í fjölbreyttri náttúrunni í stóru sem smáu --- og í mönnunum.

Mennirnir ættu aldrei að riðla jafnvæginu,
aldrei að slá falskan tón.

Þess vegna verða þeir að ná í Valhöll.

Lifa 5. og 6. vitundarstig.

Lífið er lagskipt, náttúran, tilveran,
einsog laukur,
lag eftir lag en ætíð ein.

Hversu innarlega sem við förum, lag eftir lag, finnum við ætíð reglu.

Hugurinn ber mig hálf leið í heimana nýja, sagði skáldið.

Hugur er alltaf á undan efninu.

Hugurinn er í TM eiginlega notaður til að „bera” manninn í Glæðheimana sína.

Hugurinn kyrrist og víkkar,
verður fingerðari og fingerðari, en það er hans eigin náttúra,

hann ber manninn, flytur manninn
við að víkka og kyrrast í Glæðheimana sína,
en ekkert er huganum eðlilegra, ekkert er manninum náttúrulegra.

Líkaminn fylgir huganum,
og kyrrð mælist.

Náttúrulögmálin koma úr tívatúni.
Náttúrulögmálin eru eilíf regla,
viðhalda sér af eigin rammleik,
kraftur þeirra er vitaður og viðurkenndur.

Hver truflun, og hvers kyns truflun, á þeirra sjálfsbirtingu í heimi,
-- truflun á þróunarferli lífvera, truflun á jarðargæðum,
ískur í hljómkviðu Ymis --
verður slæm Skuld mönnunum.

Eyðilegging veldur því að þjáning kemur til baka til gjörandans,
það sem styður framþróun flytur hamingju til mannanna.

Hver einasta gjörð á sér mótgjörð að jöfnu (33.).

Ég er góð móðir börnum mínum,
en ofbjóði mennirnir þanþoli mínu verða hamfarir og styrjaldir.

Mjöt kann maður skíða og næfra og viðar er vinna sik megi mál og
misseri.
Gegn betri vitund er rányrkjan.
Virða skyli gjafir mínar.

Gegn betri vitund er að misnota sér fátækt og hungur manna til lágs
kaups og bágra kjara, þegar nógir eru peningar og matur annars staðar.
Þannig hlaða ósvinnir menn upp synþ (Syn 6) og fæða Fenri (16).

Mikið vantar á hógværd sumra manna.

Sagt er að Austurlandabúinn horfi á blómin, staldri við og finni ilminn,
Vesturlandabúinn tíni blómin, fari með þau inná rannsóknarstofu til að
reyna að finna út í hverju fegurð þeirra liggi.

Það hefur einnig verið kallað: að klippa sundur rafmagnsvíra á
hljómburðargræjunum til þess að reyna að sjá tónlistina í leiðslunum.

Þekkingin mikla mun verða til þess að breyta heiminum mínum.

Nú munu fátækir rækta nytjajurtir sér til matar.

(35., 39.)

Hljóð vedanna sem pöndítar kunna, eru til þess fallin að örva gróðurinn
þannig að
fræið spírar,
regnið kemur,
ávextir jarðar blómstra,
lífverur nærast.

Maharishi-þekking, lífræn ræktun með réttum hljóðum, réttri hljómun,
Maharishi-veda líftækni,

Maharishi ræktun og landbúnaður. (34.)

Engin skordýraeitur, engin eiturefni, engin verksmiðjutilbúinn áburður,
engar erfðabreytingar, því allt er hér fullkomið,

ræktun sem byggir á tívatúni, samsviði allra náttúrulögmála,
það eina sem kallast getur fullkomlega lífræn ræktun.
Bóndinn, ræktandinn, er einnig altær maður.

Ég, náttúran ykkar, hef allar lækningajurtir.
Ég á handa ykkur ódáinsfæðu, amritanam (a-mrit, „ekki dauði”),
því þekkingin lifir myrkar aldir,
eins og Líf og Lífþrasir.

Lyfjaiðnaður er óþarfi.

Þeir eyðileggja prana प्रण (lífsanda) og vitsmuni og Gungni.

Lyfjaiðnaður veldur óheillum,
brotakennd þekking,
jafnvel græðgi í peninga en ekki löngun í heilbrigði.

Þeir skjóta flugur með fallbyssukúlum, einsog hómópatinn orðar það.
Eyðileggja það sem heilbriggt er.

Eyðileggja Gungni og praña प्राण í jurtunum.

Öll jurtin er samræmi.
Heildarþekkingin er betri en sú brotarkennda.

Náttúrulegar jurtir og ávextir með réttum Gungni stilla hljómsveitina á
ný.

Samsviðstæknin TM stillir Gungni líkamans.
Vertu Gunnalaus um stund hvern dag alla ævi.

Jafnvel í verksmiðjuunnum mat er svinnur og lífskraftur horfinn.
Neytið aðeins ferskra ávaxta, ferskra jurta.

Lyfjaiðnaðurinn sem nú er í tízku á sér ekki framtíð.
Menn græða á veikindum, viðhalda veikindum,
einsog t.d. „krabbameinsiðnaðurinn” sem þrífst á krabbameini.

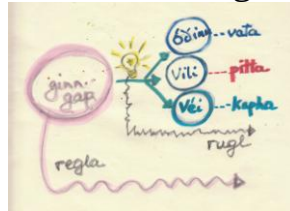
Þegar allt er að sjóða uppúr,
á þá að setjast oná lokið eða slökkva undir pottinum?

Ósamhljómurinn er krabbamein

ósamhljómur verður til við streitu, vegna streitu,
og bezt er að losna við streitu,

það er auðvelt með þekkingu,
og þá fer krabbameinsiðnaðurinn á hausinn. Menn verða heilbrigðir.

pragjña aparadah प्रज्ञ अपरध þ.e. þegar ferlið fer útaf sporinu,
er auðvelt að lagfæra til fullkomins heilbrigðis.

Samsviðið og Óðinn Vili Véi eru í sifelldu ofsahröðu ferli.
eind-þríeind-eind-þríeind-eind-þríeind
ekki má detta útaf þessu ferli,
Sjá í bók Hari Sharman um pragya aparadh
og hvernig slík skyssa okkar veldur ósamræmi og veikindum

Ósamhljómur er undirrót veikinda.

Réttur gungnir lækna.

Ræktun sem byggir á samsviðinu lyftir ræktun á æðra plan.
Tærleiki, næringargildi, réttur Gungnir í öllu,
gefur neytendum heilzusamlegan mat.

„Maharishi Vedic Organic Agriculture“ (38.)

Úreltu efnafræðin, sem nota billjardkúlumódel til að útskýra sameindir
og frumeindir, eru ekki rétt; nú vitum við að allt er Gungnir.

Úreltu aðferðirnar sem byggja á eiturúðun eru að hverfa.
Þekkingin er tekin við.

Heilza er heild-sla.
Heild og fullkomið samræmi.

स्वस्थ svasthya

Hugur er háður fæðugæðum.

jaisaa khaave anna vaisaa bane mana जैसा खवे अन्न वैसा बने मन

Það er: að líkaminn vinnur fullkomlega rétt ef Gungnir fæður er réttur,

heilinn öðlast samræmdar bylgjur,
fullkomlega samræmdar og samvinnandi,
þar með og þannig nást æðri vitundarstig, hvert af öðru,
því taugakerfið er tært,

engin aukaefni setjast fyrir í rásun líkamans

(23., álfar elfur, rásir shrota) shrota श्रोत ribhu (23.) ऋभु

ekkert er þá til ama अम

en ama er gruggur og ótærleiki sem safnast upp og stíflar rásir.
Ekkert má stífla shrota, elvur, rásir.

Eðlisfræðin fullkomnu, sem til grundvallar ræktun liggja, þarf maðurinn
að skilja.

John Hagelin, radja, skammtaeðlisfræðingurinn heimsfrægi, kennir
mönnum um samsviðið.

Samsvið allra náttúrulögumálanna er eind
og er uppruni alls,

einsog nútímavísindi færa sönnur á.

Þannig skilst hvernig þessi hávísindalega aðferð í landbúnaði breytir
næringargildi plantnanna sem við neytum, nytjagróðursins.

Regindjúp misskilnings er milli,

annars vegar:

nú úreltra aðferða sem ennþá eru notaðar víða vegna ósvinnu manna og
þröngsýni

og hins vegar:

þessara nútímalegu, en þó ævafornu, aðferða sem ryðja sér til rúms alls
staðar í heiminum nú á tímum uppljómunar mannanna.

Heild eindarinnar er sama og vitund.

Þetta eru ný og ævafornu vísindi, eðlisfræði, veda-vísindi.

Úr eindinni, ginnungagapi, kemur allt,

þaðan, úr tívatúni, sem er stjórnarskrá alheims (38.), er öllu stjórnað,
þaðan getur maðurinn stjórnað -- stjórnað týrétt.

Í hverri ögn finnst heildin.

En heildin er stærri en allar agnir heims til samans.

Þetta er gott að skilja vel.

Mennirnir hafa hið dýrmætasta: hæfileikann til að skilja.

Með vedískum landbúnaðaraðferðum
verða fátækar þjóðir ríkar, fá gnótt hollrar fæðu,
ríkar þjóðir heilbrigðar, losna við óhollustuna sem veldur vanheilzu.

Óhollustan veldur vanheilzu -- skorti á heildinni, brotakenndri starfsemi.
Réttur gungnir veldur heilzu --- heildslu.

Allt í veröld gerist vegna þeirrar reglu sem í mér er að finna.
(Rán 2.; rögn regin rán.)

Ólafur muður og skessan
Óðsmál in fáðu VHS DVD

Sólin rís og sezt,
náttmyrkrið vikur fyrir geislum sólar,
allt eðlilegt og náttúrulegt,
mennirnir þurfa ekkert að gera í þessum málum.

Náttúran fer auðveldustu einföldustu áhrifaríkustu leið að settu marki.

Einnig verður eðlilegt og náttúrulegt
-- þegar vitundarþroski manna rís nú brátt til fullkomunar –
að fátækt þjóða hverfi,
að jafnvægi komist á meðal þjóða heims.
(38., stjórnaðskrá alheims.)
Núverandi misræmi er óeðli.

Allt sækir í jafnvægi.

Náttúrulegast er að allir hafi nóg, mátulegt;
Grótti sem um of mól stillist.

Gnótt gef ég börnunum mínum, en enga græðgi líð ég þeim til lengdar.
Ég vil jafnvægi
og leita þess með manna hjálp.
Enginn sé gráðugur,
Grótti mali ekki um of,
ósvinnar og illar þjóðir eti sér ekki aldrtrega,
enda fá þær hlægis meðal horskra.

Náttúran heldur öllu í jafnvægi.

Við vitum að tunglið veldur sjávarföllum, það er árdegisflóð, síðdegisflóð, ekkert eðlilegra.

Stórstreymt þegar sól og tungl „toga“ saman.

Fullt tungl, nýtt tungl, tíðir kvenna,

og etv - annað en „9-5“-fæðingar á tæknivæddum sjúkrahúsum - eðliega barnsfæðingar á fullu tungli.

Það er vitað að sólkerfið okkar hefur áhrif á líf okkar.

Vestrænu vísindin hafa kennt okkur að til er þyngdarafli, aðdráttarafli, sem heldur saman massa, efnisklumpum,

og allir segjast skilja þetta,

t.d. fjúkum við ekki úti geim af jörðunni,

og tunglið er þarna,

við erum hér á sporbaugi um sól.

Raunar er það beygla í tímarúmsþynnunni sem veldur því að hlutir rúlla að þeim þyngri !!

ekki er neinn bandspotti aðdráttar.

Kraftar eru í veröld,

en innar er meiri kraftur, tívatún, stjórnstöðin,

devata, deva, tívar, sem stjórna hvernig allt virkar,

og stjórna lögun alls.

Þetta er ekki eins augljóst og þyngdarafli í heimi hér,

en verður að skiljast.

Mannlegur heili ætti að geta náð þessu með sinni mannlegu hugsun, sínum mannlega hæfileika til að skilja.

Hið ytra (veröld) er háð hinu innra (ginnungagapi).

Ekkert er auðveldara en að sóast, nýsa niður,

og þá öðlast menn djúpan skilning.

Hér bendi ég á mismun sem er þó í samræmi:

Ef við skoðum annars vegar kraft náttúrunnar í dýpstu lögum mínum, og hins vegar kraftinn á því sviði sem er rannsakanlegt með vísindatækjunum mannanna,

kemur í ljós að um samræmi er að ræða.

Lagskipt en samræmt.

Samræmi er gæðastimpill á skammtafyrirbæri.

Mikil regla ríkir í náttúrunni.
Mannshugurinn, af náttúru sinni, getur tileinkað sér reglu.

Röð og regla er grunnur undir alla þekkingu.
Þekking er vitsmunir.
Þekkingin er í vitund.

Maðurinn og náttúrufyrirbærin vinna samkvæmt vitsmunum.

Hvaðan koma þessir vitsmunir?

Úr tívatúni.

Vitsmunir setja ferlið af stað, gervir, skapari,
viðheldur því,
getur stöðvað það,
og ekkert í náttúrunni fær staðist án þessara vitsmuna.

Eiginleiki lífsins, þessara vitsmuna, er gróska,
allt þróast, vikkar, tekur framförum,
og er skapandi.

Vitsmunir þessir eru skapandi.

Vísindagrein Maharishis, Science of Creative intelligence, SCI, er einmitt um þetta.

vísindagreinina má útskýra sem svo:

læra að skilja náttúruna, gróskuna,
sem er í manninum,
sem og finnst í allri veröld einsog hún leggur sig.

Í náttúrunni finnum við þessa vitsmuni,
fullkomið skipulag
sem kemur frá náttúrulögmálunum,
sem svo gera það að verkum að náttúran virkar svona fullkomlega.

Sami náttúrunnar hæfileiki til að skipuleggja,
-- kominn frá lögmálum náttúrunnar -- úr tívatúni --
liggur til grundvallar framför mannsins,
árangri sem hver og einn nær,
og
einnig til grundvallar hæfileika okkar til að ná settu marki.

Vitsmuni er alls staðar að finna,
í öllum þessum ferlum,

öllum þessum ásetningi, og í því að ná markmiðum okkar.

Alls staðar finnst kyrrð hlaðin orku, orka sem er kyrrð,
og sköpun.

Samt er ginnungagap alltaf eitt. Rýrnar ei við sköpun.
Óumbreytanleg kyrrð.

Kyrrð á sér sinn devata, Shíva
kraftur hefur sinn devata, Vishnú
skaparinn er Brahma
þeir eru þrír í eind

En eindin er brahman/brahm eða aatma

http://www.cbeprogram.org/programs/popup/unified_field.html

Ginnungagap og tívatún er það sem ég hyl.
orkan, kyrrðin, sköpunin, er það sem þið ekki sjáið.
Þið sjáið aðeins mig, hina sköpuðu náttúru.

Samræmið, og virka vitsmunina, sjáið þið í mér og í ykkur sjálfum.

Þið verðið að skilja hvað er tún
hvar tefla teitir æsir á Iðavöllum,

og hvað er Vígríðarsléttu
þar sem dansa Gunnarnir mínir þrír, trigúna,

skapaðir eiginleikar náttúrunnar sem þursapeyjar,
III ámáttkir mjök.
Eiginleikar þrír hinnar ámáttku náttúru,
mínir þrír eiginleikar,
alls ráðandi hér í verslu.

Eru þeir nógu vel þekktir?

Vita mennirnir að Gunnarnir, eiginleikar náttúrunnar,
sjórna öllu á Vígríðarstéttu?

Vita menn að í einu og öllu í náttúrunni,
hvert sem litið er,

hvert sem hugsað er,
stjórna eiginleikar mínir þrír öllu hér hjá mér?

Undir mönnunum er svo komið hverju sinni hvernig sog myndast á milli þeirra.

Hver þeirra ræður för.

Hvernig radja-gúna, rassíu-Gunni, fer úr böndum,
einsog festur hafi slitnað og Freki renni.

Vita menn að enginn vandi er að losna úr Gunnadansinum,
að til þess er TM-tæknin,
og þar með kemur kyrrð í stað æsings,
samræmi í stað hasars?

Muna skulu menn að óáran, svo sem stríð og náttúruhamfarir,
eru vegna heimsku mannanna
eigin skilningsleysis þeirra?

Ég sé þeim fyrir öllu sem þeir þurfa
en grípi þeir til græðgi og skilji ekki gjafir mínar
fer í verra.

Þegar þanþoli mín ofboðið

-- en ég líð börnum mínum óvitaskap aðeins uppað vissu marki --
spring ég,
sem náttúruhamfarir og styrjaldir.

Munið, menn

að Sattva-Gunni, Radja-Gunni, Tama-Gunni,
eru þrír mismunandi eiginleikar hinnar ámattku móður náttúru,

að þeir eru alltaf á veraldarsviðinu.

Raunar stjórna þeir öllu hér í henni verslu.

Vitið, menn,

að tívar tefla í túni og teitir eru, þar til heimsleikurinn hefst.
Gunnadansinn mikli.

Mennirnir verða að losna við Gunnana þrjá,
til þess að Gunnarnir geri mennina ekki snarvitlausa.

Til að losna við Gunnana verða mennirnir að sóast,
sóa einstaklingsvitund í alheimsvitund
en það er gert með því að fremja valkyrju.

Eiginleikar mínir þrír verða til á undan efninu,
rétt einsog hugur er sagður verða til fyrr en efnið,

hugur manns á undan líkama manns.

Eiginleikar mínir III sjá um þróunarferlið.

Þróun og framför

krefst auðvitað gjörða, framkvæmda, athafna, ekki satt?

Sé gjörð í þundarflæði fær hún meðbyr og er léttilega framkvæmd.

Framkvæmdir þurfa radjó-gúna, rassakasta-Gunna, sem er hvati
athafna.

Svo eru það sat-gúna og tamó-gúna, sanni og lati, sem beina stefnu
gjörða í einhverja ákveðna átt:

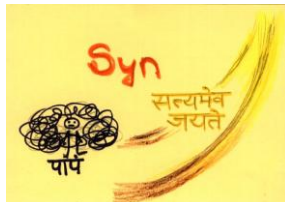
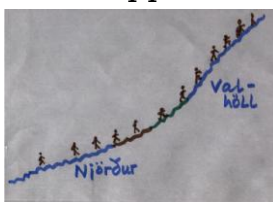
Tami Gunni er varkár, tekur sér tíma til að vega og meta, seinkar,
en ekki taka þetta svo að hann sé ekki til staðar þegar hreyfingin drífur
allt uppávið.

Sanni Gunni er svifinn upp í hugmyndir sínar á nóinu,
svo gott er að fari hann ekki of óðla

Allt fer í tröppugangi,
sumar tröppurnar þínulitlar í tíma og rúmi,

orka fer í að viðhalda hverri og einni,
það innir Tamas af hendi,

hver trappa er undirstaða undir næstu þróunartröppu.

Orku þarf til að komast, þróa málið, uppí næstu tröppu,
sú orka er athafnasvið Sat-gúna, Sanna-Gunna.

órar og stöðnun er ógott ástand manns

sækið í hið háleitasta

ég hef allt efni í Gleipni góðan

Hafnið ekki þróun

Maðurinn sjálfur af náttúru sinni vill þróast til fullkomunar

Þróun er erindi manns í mannlíf sitt.

Allt þetta er þróun í veröld.
Mínir eiginleikar að verki í skapaðri veröld.
Þetta ættu allir menn að skilja.

Engin kynslóð má fara á mis við þekkinguna miklu.

Menn geta stjórnað úr tívatúni,

δυναμς er kraftur, t n.

Menn l ta samt stundum Gunnana mína trylla sig,
en mennirnir eiga að stilla Gunnana mína þrj .
Þeir þurfa að vísu að vera virkir,
en m tulega.

Ekkert vinnst með því að berjast við mig, móðurina góðu.

Hið einfaldasta ásigkomulag meðvitundar manns er svið allra möguleika.

Og aldrei ætti að berjast við n tt na
ekki aðeins  parfi
heldur einnig skaðlegt fyrir allt og alla.

Vísindin telja þetta svið allra möguleika kyrrð,
orkuhla na kyrrð,
samsvi  alls, eind,
og herma að þar dvelji allir óendanlega margir sk punarm guleikarnir,
m guleikar   sköpun alheims og alls sem er,
og hvers sem er.

M guleikar t kna að við getum.

M guleiki er það sem gefur okkur vald til að stjórna rétt.

Það sem vísindin eru að læra núna af vedav sindum
er

að maðurinn er þetta svið allra möguleika

Maðurinn   endalaus möguleika,
hefur val
hefur vald
hann   a gan að öllum Gungni -- sem hann þarf að kunna að beita
rétt. (35.)

Við skulum ekki nota hugtakið m guleiki   klisjukenndu hugsunarleysi,
ekki sem yfirbor sm guleika   einhverju smellnu, eitthvert sm t kif eri.

Finum dýpt sviðs allra möguleika.

 endanlegra möguleika.

Megin,
hafa allt megin og m tt, til að gera....
og mega,
geta,

og ég má vel gera, segi menn,
ég er maður með frjálsan vilja,
og ég hef allt megin til....

Það er hægt að breyta hverju sem er, í hvað sem er.
En aðeins hið týrétta er komið til að vera,
aðeins það fær meðbyr frá náttúrunni.

Gungnir er allt í mér, náttúrunni sjálfri.

Á vaxtarskeiði eru plöntur viðkvæmar fyrir kringumstæðum.
Á þessu skeiði notar háþróuð ræktunartækni úr vedum sérstök hljóð.
Þannig tryggist réttur þroski plöntunnar.
Neytandinn fær hljóðréttu afurð,
fullkomna landbúnaðarafurð,
hárréttar eggjahvítuefniskeðjur (protein),
þannig einmitt allt sem þarf sem undirstöðu heilbrigðis og þroska,

án ama,
án misræmis,
því plöntur eru Gungnir,
við neytum Gungnis,
sá Gungnir verður Gungnir í okkar kroppi. (39., um heilbrigði.)

Neytið ekki verksmiðjuframleidds matar.
Vitsmunir lifa ekki í niðusuðudósum og þökkum í hillum og kælum.

Svinnur og lífskraftur er horfinn úr verksmiðjummat,
praña er horfið.

Tína skulu mennirnir ávextina þroskaða,

leyfa þeim að þroskast á greinunum,
það er einsog ég vil hafa það,

og börnin eiga að þroskast hjá móðurinni,

það er einnig einsog ég við hafa það.

Vanþroskaðir ávextir í kæligámum er ekki hin rétta leið,
óþroskaðir krakkar í geymzlu er ekki æskileg leið.

Ekkert smáverkefni þessi landbúnaður a la veda

http://www.mvoai.org/04_uf.html (copyright)

http://www.mvoai.org/04_uf.html

Entire contents copyright © Maharishi Global Administration through
Natural Law SM.

All rights reserved.

[Please refer to legal details concerning copyright and trademark protection.](#)

en hið eina sem vit er í:

Bóndinn og þekking hans,
upplifun ræktandans á náttúrulögmálunum, (35., hljóð og efni)
með TM-tækninni, TM-sidhi og yógaflugi,

sem færir minn stuðning, náttúrunnar stuðning, til baka.

Það eru meiðmar.

Samhljómur verður í umhverfinu,
árstíðir verða réttar fyrir gróðurinn, svo sem regn og þurrkur,
hlýindi og vetrarsvefn plantna,
umhverfisáhrif verða til góðs.

Neytandinn fær réttan Gungni,
því vedanna hljóð næra allt ræktunarferlið,
stilla rétt samhljóm í plöntum frá fræi til fullþroska.

Ræktanlegt land er nýtt, svo sultur þjóða verður úr sögunni.

Miklu miklu ódýrara er að rækta með hljóðtækninni en með aðferðum
sem nú eru notaðar.

3svar til 4sinnum hærra verð er á eiturefnaræktuðum og heilzuspillandi
afurðum en á hljóðtækniræktuðum heilzusamlegum afurðum.

Engrar eituefnaúðunar er þörf,
því heilbrigði planta, í fullkomnu hljómfalli,
verður ekki jötnum (22.) að bráð.

-ullabjakk segja jötnar,
við erum aðeins öskukarlar

Bændur, ræktendur, verða ekki þreyttir heldur endurnærðir

við vinnu sína.

Ég, náttúran ykkar, verð í fullkomnu jafnvægi,
sem leiðir af sér jafnvægi milli grósku og endurvinnzlu úrgangs/afgangs.

Óðinn Vili Vei, með næringu úr ginnungagapi,
eru hér í jafnvægi við jötna og þeirra endurvinnslu á úþarfa úrgangi.

Við skulum kalla þetta að syngja fyrir gróður jarðar,
kallast efnafræði hljóðs
("chemistry of sound" á erlendu máli fagmanna),

kyrrð og samræmi kemst á ef rétt er sungið !!!
gandharva-ved tónlistin er þessi fullkomna Gungnis-þekking.

Hið fullkomna er fyrir hendi,
mál til komið að hætta að riðla því með ósvinnu mannanna,

en endurstilla sköpunarverkið í Þundarflæði sínu.

Til er gandharvaved tónlist spiluð á hljóðfæri sem framleiða náttúrunnar
hljóð á dýpstu nótum þess hugtaks,
en mannsröddin er samt alltaf bezta hljóðfærið.

Þungarokk og ískur dregur úr vexti jurta,
Móztart örvar vöxt þeirra.
Frumlegar tilraunir og skemmtilegar niðurstöður.
Þungarokk og ískur hefur ekki góð áhrif á fóstur í móðurkviði,
en Móztart er góður móður og barni.

Nú yfir í landbúnað á ný:
Byltingarkenndar vísindaskoðanir,
og kúvending frá firru eiturefnaræktunar,
sem nú hefur viðgengist of lengi.

Aldrei ætti maðurinn að erfðabreyta lífverum eða gróðri,
því ég hef þróað allt á hinn eina fullkomna hátt
á milljónum ára.

Landbúnaður byggður á samsviði allra náttúrulögmála lyftir lífrænum
ræktunarmarkmiðum á hærra plan.

Tærleiki, næringargildi, stuðlar að fullkominni heilzu,
neytandinn fær réttan Gungni í kroppinn sinn og í heilastarfsemina!!

Eðlisfræðin á bak við landbúnað þennan er auðskýranleg.

Ekkert er eðlilegra,
hvert mannsbarn skilur og getur lært þetta.

Þetta er svo náttúrulegt !!
Eðlislægt hverjum manni.

Menn hafa flotið sofandi að feigðarósi í margar myrkar aldir,
og sumir láta enn græðgi ráða för.

Það er nefnilega ekki nóg að tala um hlutina á sviði hugsana, gjörða,
orða.

Aldreigi skyli berjarst við mig, náttúruna ámáttku.
Það er jafnheimskulegt og að óvitinn berjist við móður sína góða.

Aðeins þegar menn finna gyðjuna miklu (18., 20.),
þegar menn sóast á það svið sem sköpun fer fram á,
tívatún, stjórnarskrá alheims (5.),
aðeins þá geta mennirnir stjórnað í þróunarátt öllum til heilla.

Ofureinfalt og náttúrulegt,
hið nauðsynlegasta og hagnýtasta af öllum gjörðum.

Tengja þarf lífið á jörðu við uppruna þess.
Skilja, að ég er hula, og ægikrafturinn ósýnilegi er ósigranleikinn sjálfur.

Lif í sátt við guðin.
Stríðið aldrei gegn lögmálum náttúrunnar.
Slíkt stýrir eigi góðri lukku.

Tæknin til að sameina einstaklingsvitund alheimvitund hefur ekki verið
fyrir hendi lengi,
gleymdist á myrkum öldum,
en nú er hún enduruppgötvuð !! -- handa öllum mönnum á jörðu.

Milljónir manna iðka TM-tæknina nú.

Það sem stríðir gegn þróun -- gegn Þundu, gegn lögmálum náttúrunnar
hverra forsetar guðin eru -- mun hverfa, gufa upp, verða að engu.

Menn ættu ekki að eyða ævi í svoleiðis ónýti.
Mannsævi er dýrmæt.
Nýtið hana vel til allra góðra verka,
einkum til að finna Þundarflæði,
og þá munu gjafir mínar sjálfkrafa verða allt sem þið þurfið.

Maðurinn stjórnar í okkar veröld.
Hann er við stýrið.
Hann er stjórnborðið, móðurborðið.
Hann getur eytt öllu sem ekki leiðir okkur í þróunarátt.
Tæknin er fyrir hendi.
Maðurinn hefur þetta mannlega taugakerfi sitt,
hið þróaðasta sem fyrir finnst.
Hið dýrmætasta sem fyrir finnst.
Það er Sleipnir sem flytur hvern og einn einstakling að dyrum Ásgarðs.

far að finna opt

Tími mannsins er að renna upp.
Hann mun leiða þróun og náttúruna alla í rétta átt.
Mannkyn er að þroskast.

Yfirborðsskilningur í þjóðfélögum heldur ekki lengur velli.
Þekkingin mikla kemur í ósvinnunnar og grynnskunnar stað.

Framtíðin er í höndum mannanna hverju sinni.
Nú verður bráðlega hægt að treysta honum til að stjórna.

Einfaldasta leið manns til týréttra verka er að sóast og vígja sig tæran.

(31.)

Tími til kominn. Búi
En ekki er nóg að tala og gera samkomulag,
meðan vitundarstigið er ekki hækkað!!

Endalaust er hægt að funda og álykta á sviði hugsana,
en þetta virkar ekki.
Teljið friðarsamkomulög og yfirlýsingar -- og teljið hver þeirra stóðst.

Teljið bækur um betri heim -- en ekki batnaði heimurinn

því það gleymdist að kveikja ljós.

Uppljómun leiðir sjálfkrafa til réttra gjörða.
Þá dettur mönnum eingöngu rétt í hug, alveg eðlilega.

Hið rétta er hið eina eðlilega og heilbrigða.

Drómi og Læðingur -- eða -- Gleipnir ?

Þeir sem ekki þekkja eigin vitund, þekkja ekki sjálfan sig,
reyna að redda málum með Dróma og Læðingi,
en slíkt heldur ekki.

Þeir sem þekkja sjálfa sig, hafa grunn sinn í vitund, brúka Gleipni.
Hann heldur allt til ragnaraka.

Slíkir menn eru mér nauðsyn,
og fleiri og æ fleiri megi þeir verða.

Skilningarvitin og skynfærin vígjast af öllum ótærleik við að sóast.
Gjörðir verða góðar.

Hinir gruggugu eiga sér óvin í eigin skilningarvitum,
og rangar gjörðir slíkra manna mynda vonða Skuldu,
þær koma til gjörandans sem óvinir hans.

Gjörðir eru persónugerðar í Urði Verðandi Skuldu (33.).
Mennirnir geta vígt sig tæra (31.),
smogið í gegnum síu Synjar (6.)
inn í gulllaufgaðan Glasi,
í lifanda lífi. (30., Valhöll, einherjar)

Ég gleðst og dansa af kæti í hvert sinn sem einhver uppljómast.

Einherjar í Valhöllu eru mér hinir beztu vinir.

Ég vinn fyrir þá,
þeir fyrir mig.

Ég sé um mennina, og öll dýr merkurinnar,
ég er góð við óþekktarormana mína,

allt aðlagast náttúrulega,
sjáið t.d. fjárullina sem hér er, tog og þel:

Þið sjáið að ég hugsa vel um ykkur.
Íslenzkar kindur hafa tog og þel,
hlýtt og mjúkt, --- og -- strítt sem hrindir frá sér vatni.

Á Íslandi notuðu menn ullina í flíkur.
Gjafir mínar voru vel metnar, liprir fingur unnu og spunnu, tvinnuðu,
þrjónuðu,
og fótum þæfðu menn, því hárin hafa þann eiginleika að þófna.

Sums staðar er til fé sem þolir ekki bleytu, sligast þegar rignir,
svo menn verða að hafa það á húsi í vætu.
Maðurinn heldur að hann viti betur en ég.

Ég hugsa vel um Íslendinga, en þeir hafa eyðilagt margt.
Ég á heita hverri handa ykkur,
fegurð svo sem ár og vötn sem renna til sjávar, tært vatn og fjallamjólk.

Allar lækningajurtir hef ég handa ykkur.

Menn og náttúra aðlagast.
Siðir manna eru misjafnir. Siðir þróast á sínum stöðum.

Menning og siðir heima fyrir, á heimilum manna,
í nánasta umhverfi,

veðráttá hefur áhrif á lífsvenjur og þjóðhætti.
ýmislegt er mismunandi meðal þjóða
svo sem stjórnarskrá,
máltæki,
fæða og flíkur,
listir og sögur.

Fólk á eylandi íss og elda er líklegt til að mótast af eiginleikum þessum.
En allir menn eru þó vitund, og það þarf að skilja.

Það sem gert er einum er gert öllum.

Ef mennirnir eru ekki þjófar, heldur gefa mér gjöf til gjalda með því að sameina sína mannlegu vitund í upprunann, ginnungagap, kemur regnið á réttum tíma, vorhlýjan á réttum tíma, þurrkurinn á réttum tíma.

En séu menn þjófar, sem ég kalla svo, verða hamfarir. Ofreynið ekki þanþol mitt.

Í vetrarbyrjun og í sumarbyrjun (sjá 7., og sjá: að gera sér glaðan dag) verða breytingar, á sumar- og vetrarsólvörfum hef ég minn háttinn á.

Menn ættu að þakka móður náttúru gjafir hennar, kunna að meta, hafa gambangleði á tyllidögum.

Gamla fólkið sagði alltaf: guð sér um sína. Og: móðir náttúra hugsar fyrir þörfum okkar. Við skulum treysta þessu.

einherjar eru í umsjá náttúrunnar

Til er einföld og skiljanleg tækni og vísindi til að svo megi vera:

TM

Streita í þjóðfélaginu, sem er streita innan einstaklinga, veldur náttúruhamförum og stríði. Margir telja reginmun á náttúruhamförum og stríði -- en svo er eigi.

Ef þjóð á í stríði við aðra þjóð,

getur það valdið mótgjörð sem náttúruhamförum.
Styrjaldir og landvinningar er hegðun manna á dýrastigi.

En hegðun og athæfi uppljómaðra manna er mælanlegt!!:
-- 1200 iðkendur sidhis og flugsins í Bandaríkjunum sönnuðu
að streita í þjóðfélaginu snarminnkaði við iðkunina.
\$12 milljónir voru settar í verkefnið,
mælingar gerðar á áhrifunum á umhverfið,
á áhrifum samvitundar mælanlegum um öll ríki Norður-Ameríku,
hjá allri þjóðinni,
nákvæmlega útreiknað af stærðfræðingum,

mælingar og upplýsingar sem sýndu
að minni streita var í þjóðfélaginu,
snarminnkandi glæpatíðni og snarminnkandi ofbeldi í þennan tíma,
bætt efnahagslíf,
og áhrif kyrrðarinnar á náttúrhamfarir og umferðaslys voru tekin með í
reikninginn.

Nú er þetta „vísindalega sannað“ að Maharishi-áhrifin er hægt að
„framleiða“, framkalla, hvenær sem er, hvar sem er, ætíð hin sömu,
vituð,
enda hafa rannsóknir staðið í 50 ár núna, og ætíð sýnt hið sama,
svo eigi er um villst.

Stríðandi fylkingar semja allt í einu um vopnahlé, (38.)
við yogaflungsins iðkendur sem stunda flugið sitt í hópum,

móðir náttúra blíðkast einnig.
Ekki verða þá náttúruhamfarir, ekki óáran, ekki slys.

Streitan er einn pakki.

Ef maður með vélbyssu stráðrepur saklaust fólk, reiðast margir,
sjá ekki Skuldu þeirra sem þannig dóu.
Sjá ekki streituna í þjóðfélaginu sem orsök ofbeldis.

kampana jarðskjálfti titringur कम्पन

Ef jarðskjálfti, eldgos, flóðbylgjur, fellibyljir, aurskriða eða snjóflóð drepur fólk,
segja sumir, að menn séu varnarlausir gagnvart náttúrunni.
Jafnvel að menn verði að berjast við náttúruna.

Raunar er óáran afleiðing spennu í þjóðfélagi,
þanþoli mínu ofboðið

eða Skuld heilla þjóða að koma,

þótt enginn sjái þá samhengi við fornan stríðsrekstur og styrjaldir, morð og meinsæri þjóðarinnar.

Þetta samhengi þurfa allir menn að skilja,
og einnig hvernig blíðka má Skuldu,

hvernig koma má í veg fyrir að þanþoli mínu sé ofboðið.

Þegar vitund þjóðar hækkar verða lífsgæði auðsóttari,
því náttúran vinnur með þjóð á háu vitundarstigi.

Ég er mönnunum jafnt og þeir eru mér.
Það er mín náttúra, þótt þanþol ég hafi.
Mennirnir bera ábyrgð gagnvart mér og öllu lífi.

Skilningur manna á þekkingunni miklu fer eftir vitundarstigi hvers og
eins einstaklings,
og hver maður lifir sitt vitundarstig (11., Rígur).

En þjóðarsálin hefur einnig sitt vitundarstig
Hver einasti maður ber því ábyrgð.

Friðsamir einstaklingar, friðsöm þjóð,
friðsamar þjóðir, heimsfriður.

Í kyrrlátu umhverfi er ekki stríð,
í æstu umhverfi eru erjur.

Stríð gegn stríði er aðeins enn annað stríð,

að kyrra heimsvitund er lausnin. (38.)

Hvers konar veröld ætlar maðurinn að afhenda börnunum sínum?
Er sjálfumglaður herra jarðar asni?
Heldur hann að hann geti drepið dýr merkurinnar án slæmrar Skuldar?
Veit hann ekki að eyðilegging annarrar lífveru þróunarbrouar er synþ?

Allir menn geta hækkað vitundarstig sitt,
og ég mun gleðjast.
Gjafir mínar til barnanna minna sýna það.

Mikil þörf er á að kenna hinum óupplýsta nýjustu vísindi, (37.)
því þau hafa ekki verið kennd í skólunum.

Menn, sumir hverjir, halda að þeir séu menntaðir því þeir hafa prófgráður, en það er nú ferkar brotkennt og þunnt miðað við nýustu tækni og vísindi. (37.)

Askur Yggdrasils er lífsflæði, vín Valföðurs,
og mennirnir mega ekki stífla það í ósvinnu sinni.

endurtek:

shrota श्रोत rásir ríbhú ऋभु elvur, rásir praña प्रण lífsandinn

Ræturnar sjá mennirnir ekki með augunum sínum,
en þeir geta skilið.

Menn sjá (Sága, 18.) þegar þeir sóast iðla.

Náttúran er 8-föld, ginnungagap skiptist í áttfalt prakriti,
en Gunnarnir mínir, eiginleikar mínir, eru 3.

भूमिरपो ऽनलो वायुः खँ मनो बुद्धिरेव च। अहंकार इतियम् मे भिन्ना प्रकृ ॥ तिरष्टधा ॥

bhúúmi er sama og pritvi jörð
apas djala vatn
anala agni eldur
vaayu er loft
kham akash rúmið
manas hugur
búddhi greind einstaklingssvinnur vitsmunir
ahamkaar ek-gert, eða það að búa sig sjálfan til sem einstakling

í þessari röð, eða verður raunar til í öfugri röð

ahamkaar hið fyrsta og fingerðasta,

jörð virkar sem fast efni.

(sjá höfuðskepnur verða til, 26. skráðu,
en jörð, 5.höfuðskepnan, inniheldur eiginleika rúms vatns elds lofts,
hinna fjögurra fyrri).

(sjá 26., höfuðskepnurnar fimm skapaðar)

Náttúruleg málin eru ósigrandi,
 ég hyl þau sjónum manna,
 en vita skulu menn að lögmál úr tívatúni eru ámáttk.
 Svo ámáttk að ég verð ámáttk,
 og regla þeirra endurspeglast í mér,

Eiginleikar mínir 3, satt-Gunni, rassakasta-Gunni, tamidimmi-Gunni,
 stjórna öllu hér í heimi. Einnig ámáttkir á sínu sviði: sem er veröld.

Ég er hula
 Ég er aðeins hulan sem þið sjáið.

Ég er mythyaa मिथ्या ekki sönn, aðeins sýnist vera, svolítið plat

mithuyaa मिथुया ranglega talin vera

Þið sjáið mig, hina sköpuðu,
 en ekki upprunann, ginnungagap, hið óskapaða,
 --- sem ég hyl en er í raun.

Skilningarvitin eru gerð til að nema mig. Ekki raunveruna.

Ég er prakríti प्रकृति hin sjáanlega náttúra,

úr paraprakríti परप्रकृति æðri náttúru innan eindarinnar.

Ég er innan eindarinnar einsog allt sem er.

Ég hyl raunveruna sjónum óuppljómaðra manna.

Truflun á, og andóf gegn, náttúrulögmálanna endalausar snurðulausar
ofurmætti
-- sem engin efast um --
veldur mönnunum þjáningu,

en líf í flæði þundar veldur stuðningi náttúrulögmálanna,
-- hverra forsetar eru guðin okkar --
líf í flæði þundar veitir sjálfkrafa hamingju og velgengni.

(33.)

Uppskeyra munuð þér svo sem þér sáið
-- í víðustu merkingu afleiðinga orsakanna.

Eingöngu gjafir mínar sjá hinir ósvinnu,
vita ekki hvaðan þær koma,
vita ekki að meiðma er þörf ef vináttu á að halda,
vita ekki að safinn og næringin á sér brunn og upptök,
vita ekki að manntré sem lífstré hafa rætur
og vita ekki hvaðan þær rætur fá næringu sína.

Ég er ekki afskorin blóm í vasa,
og ekki er hægt að setja mig í rassvasann og setjast oná mig þannig.
Til þess er maðurinn of lítill,
ég og uppruni minn, sem ég hyl sjónum, of stór.

Þegar þanþoli mínu er ofboðið, eru mennirnir einsog rykmaurar á mottu,
teppisbleðli,
sem konan á annarrri hæð í blokk hristir fram af svölunum sínum,
og spyr ekki rykmaurana um hvort þeir séu samþykkir eður ei.

Hinir vitru skilja hvaðan gjafir náttúrunnar koma.
Þeir nýsast niður, sóast, gjalda gjafir mínar með lotningu.

Meili Óðinsson

-Hómer Simpson sagði hins vegar sem borðbæn fyrir máltíð:
-Takk, Guð, fyrir ekki neitt, því ég vann fyrir þessu sjálfur.
Mér þykir þetta svo fyndið og svo innilega satt, út frá vitundarstigi teiknimyndakarakteranna, að ég sagði ykkur að ég myndi koma þessu að aftur ykkur til skemmtunar og íhugunar.

-Já, hann mælir fyrir munn margra lítt þróaðra manna (11., Rígur),

en Ἵμερος (Hómer) gríski var djúpvitur.
Hann skildi, að ekki sjá allir menn guðin,
að ekki skilja allir menn tilveru þeirra.

Ekki skilja allir menn persónugervinga.
Byggvir og Beyla eru Freys þjónar.

Skessan í fjallinu er móðir náttúra,
sögð ill -- til þess að menn væru ekki að dýrðka mig.

Ekki var þó heilapvotturinn alveg á einn veg,
því í þjóðsögunum fá skessur að tjá sína skoðun á málinu,
sína hlið á málinu frá þeirra eigin bæjardyrum séða:
„kolugur um kjaftinn” þýðir í þeirra frásögn: gekk til altaris,
neytti líkama og blóðs í kyrkjunni,
þar með lítt spennandi og frekar óæskilegur gestur í fjalli skessu.

Ólafur muður var sendur suður
því þeir rugluðust í ríminu þarna fyrir norðan.
Hann settist hjá mér, skessunni í fjallinu, móður náttúru
og ég kenndi honum að lesa rím og tíma úr náttúrunni.

Ólafur muður og skessan

Óðsmál in fáðu um, að muður fór aldrei suður, VHS 12, DVD chatter12
(hljóðdeild Þjóðarbókhlöðu (sjá Gegni))

Ég sagði honum að stíga inn í ginnungagap,
og finna þar uppruna minn sem ég hyl sjónum.
En ég fari ekki inn þangað.
Ég sé hin sýnilega.
Hann yrði að fara einn og af sjálfum sér.

Ólafur muður fékk þar „prik”, sem hann kallaði svo,
hélt ég hefði verið að gabba hann inn í ginnungagap af hrekk mínum,
en ég sagði honum að „prikið” væri Högnuður, töfrastafur mikill

sem hann hafi nú öðlæzt,
en þar eð þetta væru galdrar góðir skyldi hann ekki tala um Högnuð á Hólum.
Gæti verið settur útaf sakramenti fyrir að þiggja af skessunni.
Ekki lengur kolugur um kjaftinn.

Fjallkonan er líklega einnig ég.
Ég er prakríti,
Tek við af Freyju, sköpunarkraftinum,
tek við að persónugera paraprakríti skaparans
sem hina sýnilegu móður náttúru.

Itihas इतिहस

iti has = hlátur prakríti var
en nú hættir hlátur prakríti,
--- og er blómstrandi heild.

Þið skulið leyfa ávöxtunum að þroskast á plöntunum,
ekki tína þá óþroskaða og setja í gám.

Tína ávextina fullþroskaða,
leyfa þeim að þroskast á greinunum,
það er einsog ég vil hafa það.

Og börnin eiga að þroskast hjá móðurinni.
Það er einnig einsog ég við hafa það.

Móðureðlið kallar á kýrnar

UNGA kýrin Kría ditti fult í fangi með að verja klukkustundargamlan kálfinn sinn fyrir ágangi eldri kúa í haganum við bæinn Kópavala í gær. Magnús Jónsson, bóndi á Kópavati, segir það vanalegt að eldri kje skipti sér af kálfinum yngri kúna. Hann hafi því fært Kría og kálfinn hennar inn í fjós svo þau fengu að vera í rólegheitum. Kálfinn, sem enn hefur ekki fengið nafn, vegnar vel enda ekki að undra með svo margar stjómnesur. Kálfinn er sí eini á bána og ekki er van á fleirum í bráð, hann setti því að halda athyglinni óskiptri í nokkura tíma enn.

Mbl RAX: nýburður

ISBN 978-9935-409-35-5

Þekkingin mikla sem finna má í þessum Óðsmálum inum fornu kemur frá maharishi mahesh yogi, heims mesta eðlisfræðingi og kennara, frá vishva (heims) shanti (friðar)

raastram (ríkinu), विश्व शान्ति राखम् . महर्षि maharishis hugmynd er að finna सनातन धर्म

sanaatana dharma (hið eilífa sem uppi heldur) í menningararfinum okkar.

Þekkingin er ægidjúp og spannar hið veraldlega og samhitaa /ginnungagap /samsvið allra náttúrulögmála /„stjórnarskrá alheims“. Aðeins skilningur á þessu hvoru tveggja til samans getur borið nafnið þekking. Úr hinu óskapaða kemur allt hið hverfula.

Með iðkun samsviðsvisindanna og -tækninnar er unnt að öðlast þessa 200% þekkingu.

Lifa 200% lífi, पूर्णमदः पूर्णमिदं... puurnam adah puurnam idam... आचरिवद् aaschariavat (undur) er grundvallarraunveran kölluð (stofn -char frb.tsjar), a-char, hið óhagganlega. Undur raunverunnar eru torræð inum grugguga manni -kölluð „Mystics of Reality“-,

auðskilin inum tæra manni: „ek em ginnungagap“. अहम्ब्रह्मस्मि aham brahmasmi.

Til heilla er í lífi hvers manns að kynnast þekkingunni miklu af eigin raun.

Sjálfur leið þú sjálfan þig. Ég gefinn sjálfum mér. Til þess er samsviðstæknin TM, auðlærð og einföld, eðlileg, náttúruleg -- og nauðsyn hverjum manni í daglegu lífi.

Iðkun samsviðstækninnar og -visindanna, TM®, gerir taugakerfi manna tært, hugan skarpan, flýtir þróun einstaklinga og veraldar í átt til fullkomnunar, gerir 192 ríki heims sjálfstæð friðsöm fullvalda: Friðsamir einstaklingar, friðsamir þjóðir, friður í heimi. Fullkomið samræmi þjóðarvitundar hvefrrar einustu þjóðar á jörðu veldur friði. Við heyjum frið með visindum og tækni sem maharishi kennir. (globalcountry.org)

Siðþekking er að þekkja forna sið og dýpt hans, að þekkjast forna sið og lifa Þundarflæði í sátt við náttúrulögmálin, hverra forsetar guðin okkar eru.

Ekki kann góðri lukku að stýra að stríða gegn lögmálum náttúrunnar. Það skiljum við sem forna sið þekkjumst.

Eigin menning þjóða, upprunaleg í umhverfi sínu, upprunaleg meðal fólksins, er til heilla sé hún í heiðri höfð. Aðflutt menning, hversu „samtvinnuð“ sem hún kann að vera sögð --til að afsaka eða réttlæta hana-- er rötlaus á rötstöfum meiði og tærri þekkingu forfeðranna. Séu aðfluttar skoðanir taldar „samtvinnuðar“ íslenzkri menningu, þarf að skilgreina upprunalega íslenzka menningu í því samhengi. Það er ætlun Óðsmála.

Hver þjóð ætti að lifa sinn forna eigin sið स्वधर्म (svadharmar). परधर्म (paradharmar), annarra þjóða kerfi sem þröngvað er uppá þjóð, býður æ heim hættu.

Við skulum skilja launsagnir og táknsmál okkar ómetanlega fagurra menningararfs.

Við þurfum skilning á ginnhelgum svinni, skulum nema upp fimbulrúnir, og þurfum að geta lifað í hulda Mímisbrunnsdýpi tilverunnar áreynzlulaust ásamt vöku og svefni, í leik og í starfi. Þaðan kemur meðbyr. Ljá skulum við auga að veði til að öðlast Mímis vizku og minni.

Tæknin til að „nýsast niður“ gerir okkur kleift að taka aðeins Týréttar ákvarðanir í þróunar átt, í flæði með Þundu.

Við þurfum að komast í Valhöll sprelllifandi og sem fyrst á þessari okkar ævi.

Óðsmál in fornu 40 Kálfholtslækjarhljóð Goprun dimmblá Guðrún Kristín Magnúsdóttir